

Universitatea Babeş-Bolyai Facultatea de Chimie și Inginerie Chimică Catedra de Biochimie și Inginerie Biochimică

Căi biocatalitice pentru sinteza heteroaril-1,2-etandiolilor de înaltă enantiopuritate

Rezumatul tezei de doctorat

Conducător științific

Prof. Dr. Florin Dan Irimie

Doctorand

Bencze László-Csaba

-Cluj Napoca-2011 Universitatea Babeş-Bolyai Facultatea de Chimie și Inginerie Chimică Catedra de Biochimie și Inginerie Biochimică

Bencze László-Csaba

Căi biocatalitice pentru sinteza heteroaril-1,2-etandiolilor de înaltă enantiopuritate

Rezumatul tezei de doctorat

Comisia de doctorat:

Președinte:

Conf. Dr. Majdik Cornelia – Decanul Facultății de Chimie și Inginerie Chimică, Universitatea Babeș-Bolyai, Cluj-Napoca

Conducător științific:

Prof. Dr. Florin Dan Irimie – Facultatea de Chimie și Inginerie Chimică, Universitatea Babeș-Bolyai, Cluj-Napoca **Reviewers:** Prof. Dr. Poppe László – Facultatea de Chimie Technologică și Biotechnologică,

Universitatea Technică și Economică din Budapesta, Budapesta Prof. Dr. Mircea Dărăbanțu – Facultatea de Chimie și Inginerie Chimică, Universitatea Babeş-Bolyai, Cluj-Napoca Prof. Dr. Dan Cașcaval – Facultatea de Inginerie Chimică și Protecția Mediului, Universitatea

Technică Gheorghe Asachi, Iași

Data susținerii publice: 24 March 2011

Cuprins

Cuprins	2
Abreviări	5
1. Introducere	7
2. Partea teoretică	9
2.1. Introducere în biocataliză	9
2.2. 1,2-etandioli optic puri ca și precursori, intermediari chirali	10
2.3. Mtode biocatalitice pentru sinteza 1,2-etandiolilor	13
2.3.1. Rezolutia cinetică a 1,2-etandiolilor racemice prin oxidare	13
selectivă	
2.3.2. Sinteza stereoselectivă mediată de epoxid hidrolaze	14
2.3.3. Rezolutia cinetică a 1,2-etandiolilor mediată de lipaze	15
2.3.3.1. Structura și mecanismul lipazelor	15
2.3.3.2. Caracterizarea lipazelor utilizate	19
2.3.3.3. Rezolutia cinetică a aril-1,2-diolilor și derivatilor	21
acestora mediată de lipaze	
2.3.4. Biotransformări mediate de drojdie a α -hidroxi-cetonelor	25
2.3.5. Metodologii pentru controlul stereochimic al	29
biotransformărilor mediate de drojdie	
2.3.5.1. Modificarea biocatalizatorilor prin metode genetice	29
2.3.5.2. Imobilizarea drojdiei	31
2.3.5.3. Modificarea substratului	31
2.3.5.4. Modificarea condițiilor de reacție	32
3. Scopul tezei	37
4. Rezultate și discuții	41
4.1. Sinteza (R)- și (S)-benzofuranil- și benzo[b]tiofenil-1,2-etandiolilor	41
3a-d prin intermediul cianohidrinelor enantiopure 2a-d	
4.1.1. Sinteza cianohidrinelor racemice 2a-d și a derivaților săi	41
acilați 11a-d	
4.1.2. Transformările enzimatice la scală analitică	41
4.1.3. Sinteza preparativă a (R)- și (S)- heteroaril-1,2-etandiolilor	45
3a-d	
4.1.4. Determinarea configurației absolute prin măsurători VCD	47
4.2. Biotransformări mediate de drojdie a α -hidroxi- și α -acetoximetil-	49
5-fenilfuran-2-il-etanonelor 5,6e-i,l,m,n	
2.2.1. Sinteza substraturilor 5,6e-i,1,m,n	49
2.2.2. Biotransformările celulare mediate de drojdie	50
2.2.3. Configurația absolută a diolilor sintetizați	54
4.3. Rezoluția cinetică a 5-fenilfuran-2-il-1,2-etandiolilor mediată de	54
lipaze	
4.3.1. Prepararea substraturilor racemice rac-3,7,8,9e-h	55
4.3.2. Acilarea enzimatică a diolior racemici rac-3e-h	56
4.3.3. Acilarea, alcooliza și hidroliza enzimatică a monoacetaților	57
primari și secundari <i>rac-</i> 7,8e-h	
4.3.4 Rezoluția cinetică a derivaților diacetilați rac-9e-h	61
4.3.5. Sinteza preparativă a (R) - și (S) -diolilor optic puri 3e-h	62
4.4. Sinteza one-pot a (<i>R</i>)- și (<i>S</i>)-aril-1,2-etandiolilor 3b,c,e,j,k	64
5. Concluzii	68

6.	Partea experimentală	69
	6.1 Metode analitice	69
	6.2. Reactivi și solvenți	71
	6.3. Sinteza compuşilor racemici	71
	6.3.1. Sinteza cianohidrinelor racemice rac-2a-d	71
	6.3.2. Acilarea chimică a cianohidrinelor racemice rac-2a-d	73
	6.3.3. Sinteza chemoenzimatică a cetonelor prochirale 5,6e-i	74
	6.3.3.1. Sinteza 5-fenilfuran-2-etanonilor 4e-i	74
	6.3.3.2. Sinteza heteroaril-2-bromoetanonilor 10e-i	75
	6.3.3.3. Sinteza a2-(heteroaril)-2-oxoacetaților de etil 5e-	76
	i,l,m,n	
	6.3.3.4. Sinteza 1-(heteroaril)-2-hidroxietanolilor 5e-i,l,m,n	78
	6.3.3.5. Sinteza 1-(heteroaril)-etan-1,2-diolilor racemici rac-	80
	3e-i,l,m,n	
	6.3.4. Sinteza monoacetatilor alcoolilor primari rac-7e-h	82
	6.3.5. Sinteza 1,2-diacetoxi-derivativaților rac-9e-h	83
	6.3.6. Sinteza monoacetatilor alcoolilor secundari rac-8e-h	84
	6.4. Reacțiile enzimatice la scară analitică	85
	6.5. Procedurile de scară preparativă	87
	6.5.1. Alcooliza enzimatică preparativă a acetaților cianohidrinelor	87
	racemice <i>rac</i> - 11a-d	
	6.5.2. Alcooliza enzimatică preparativă a acetaților cianohidrinelor	87
	optic pure (S)- 11a,b , (R)- 11c,d	
	6.5.3. Hidroliza chimică preparativă, urmată de reducere a	87
	cianohidrinelor optic pure	
	6.5.4. Sinteza preparativă a (R)- și (S)-heteroaril-etandiolilor 5 e-	88
	i,l,m,n	
	6.5.5. Acilarea enzimatică preparativă a monoacetaților alcoolilor	89
	primari racemici <i>rac-</i> 7 e-h	
	6.5.6. Alcooliza-hidroliza enzimatică preparativă a monoacetaților	89
	şı dıacetaţılor optic puri (S) -7e-h şi (R) -9e-h	
	6.5.7. Procedura generală pentru procesul one-pot cuprinzând	90
	biotransformarea α-acetoximetil cetonelor 5b,c,e,j,k	
	6.5.8. Procedura generală pentru procesul one-pot cuprinzând	90
	biotransformarea α-hidroximetil cetonelor 6b,c,e,j,k	
	6.6. Determinarea configurației absolute a noilor 1,2-etandioli optic	91
	puri 3e-h	
M	ulțumiri	93
Bi	bliografie	95
AI	iexa: publicații științifice originale	100

Cuvinte-cheie: biocataliză, biotransformare, drojdie, lipaze, efect de substituent, (hetero)aril-1,2-etandiol, one-pot, rezoluție cinetică, sinteză stereoselectivă

1. Introducere

Progresul civilizație umane este legat direct de progresul chimiei. Necesitățile pentru menținerea și refacerea comfortului și sănătății sunt obiective imposibil de atinse în absența chimiei.

Materialele noi obținute prin procese chimice au aplicații importante în domeniul medicinei, alimentației, cosmeticii, al industriei de construcții și industriei petroliere. Industria farmaceutică este unul dintre cele mai puternice indsutrii din lume, având scopul de a produce medicamente folosite pentru prevenirea, trataterea și vindecarea bolilor umane.

Complexitatea structurală a noilor medicamente validate este în continuă creștere și nesurprinzător, având în vedere faptul că în funcționarea corpul uman sunt utilizați catalizatori chirali, tendința utilizării compușilor farmaceutici chirali a crescut semnificativ în ultimele decenii. În zilele noastre acești compuși chirali sunt în general sintetizați în formă enantiopură.

Această teză aparține domeniului biocatalizei și biotransformării, aducând procese noi, "verzi", de înaltă selectivitate, și totodată potențiali sintoni chirali noi pentru industria farmaceutică și industria chimică fină.

Biocataliza, sinteza chimică mediată de un biocatalizator (enzimă izolată, sistem celular întreg) a devenit o componentă cheie în sectorul farmaceutic. Proprietățile excelente de chemo-, regio- și stereoselectivitate a biocatalizatorilor au permis înlocuirea unor sinteze dificile, mai ales în domeniul sintezei produsilor enantiopuri.

Industria chimică face față presiunii pentru dezvoltarea tehnologiilor noi, procese integrate și nepoluante, cu scopul limitării impactului asupra mediului. Biocataliza are potențialul de a fi utilizat ca tehnologie curată, integrată, datorită condițiilor de reacție (pH, temperatură, presiune) blânde, a biocatalizatorilor compatibili și prietenoase cu mediul.

Dezvoltările recente ale biocatalizei asigură competiția proceselor biocatalitice cu cele chimice convenționale, aplicațiile industriale ale biocatalizei fiind în creștere semnificativă. Noile progrese în ingineria proteinelor, în ingineria reacțiilor și alte discipline conectate cu biocataliza a condus la îmbunătățiri ale proceselor enzimatice existente și dezvoltarea unor procese noi și alternative. Astfel se poate preconiza o creștere a raportului biotehnologiei în sinteza organică fină și înlocuirea procedurilor sintetice tradiționale.

Teza se limitează la discutarea sintezei stereoselective a (hetero)aril-1,2-etandiolilor enantiopuri, precursori și intermediari chirali importanți în sinteza farmaceutică. Pe lângă obținerea unui număr mare de compuși noi, cu aplicabilitate farmaceutică potențială au fost dezvoltate cu succes și noi metode chemoenzimatice.

2. Partea teoretică (date din literatură)

3. Scopul tezei de doctorat

Teza de doctorat, dedicată sintezei stereoselective a 1,2-etandiolilor heterociclici, optic puri, cu aplicabilitate potențială în industria farmaceutică, a avut următoarele obiective:

1. Creșterea enantiopurității a benzofuran și benzo[*b*]tiofen 1,2-etanediolior preparați anterior, prin dezvoltarea unei noi metode de sinteză chemoenzimatică.

În cazul (*R*)- și (*S*)-1,2-etandiolilor **3a-d** preparați anterior randamentul global și enantiopuritatea produșilor nu a fost în toate cazurile satisfăcătoare⁶³. Pentru înlăturarea acestor dezavantaje, prin analiza retrosintetică (Schema 1, linia roșie, partea stângă) am propus o cale sintetică nouă, alternativă, bazată pe cianohidrinele optic pure **2a-d** noi, sintoni chirali versatili⁸⁷, care pot fi obținuți ușor din aldehidele corespunzătoare **1a-d**, mult mai ușor accesibile.

Schema 1. Căile retrosintetice pentru 1,2-etandiolii optic puri. Linii roșii: căile noi de retrosinteză propuse, linii albastre – căi retrosintetice descrise anterior, aplicate în teză pentru sinteza noilor heteroaril-1,2-etandioli , linii negre – căi de retrosinteză cunoscute, neaplicate în teză

Rezoluția cinetică⁸⁸ sau rezoluția cinetică dinamică⁸⁹ mediate de lipaze⁹⁰ a cianohidrinelor racemice sau esterilor lor este una dintre cele mai utilizate metode pentru sinteza cianohidrinelor enantiopure. Hidroliza chimică⁹¹ și enzimatică⁹² a grupării nitril a cianohidrinelor optic pure în hidroxiacizii sau amidele corespunzătore este de asemenea cunoscută, astfel pot fi obținute prin reducerea consecutivă ambii enantiomeri ai (*R*)- și (*S*)-**3a-d**. Secvența de reacție investigată este prezentată în Schema 2.

Schema 2. Sinteza (R) și (S)-benzofuranil- și benzo[b]tiofenil-1,2-etandiolilor **3a-d** prin intermediul cianohidrinelor optic pure **2a-d**

2. Sinteza unor fenilfuran-2-il-etandioli optic puri noi 3e-i, prin utilizarea a două metode biocatalitice diferite: biotransformările mediate de drojdie a α -hidroximetilcetonelor **6e-i** și α -acetoximetilcetonelor **5e-i** (Schema 3, linii albastre) și rezoluția cinetică mediată de lipaze a 1,2-etandiolilor racemici *rac*-3e-i și a derivaților lor acilați *rac*-7,8,9e-i (Schema 3, linii roșii). În ambele cazuri sinteza utilizează ca și materii prime pe heteroariletanonele **4e-i**.

Procedura chemoenzimatică mediată de drojdie s-a dovedit a fi o metodă efecientă și ecologică pentru sinteza ambilor enantiomeri a numeroși heteroaril-1,2-dioli (Capitol 2.3.4.), astfel aplicarea sa este justificată.

Biotransformările aril-1,2-etandiolilor prin intermediul lipazelor este de asemenea utilizată cu succes pentru sinteza unui număr mare de 1,2-etandioli optic puri (Capitol 2.3.3.3.). În acest scop am testat toate posibilitățile de rezoluție cinetică a fenilfuran-2-il-etan-1,2-diolilor racemici *rac*-**3e-i** și a derivaților lor monoacilați primari **7e-i** sau monoacilați secundari **8e-i**, sau diacilați **9e-i**, cu scopul de a dezvolta o metodă chemoenzimatică, eficientă, bazată pe cel mai avantajos proces de rezoluție.

3. Dezvolatarea unei metode one-pot, generală și eficientă pentru sinteza aril-1,2etandiolilor enantiopuri folosind ca și materii prime compuși achirali, ieftini.

O sinteză enzimatică, enantioselectivă printr-o metodă one-pot simplă și eficientă pentru obținerea 1,2-etandiolilor aromatici, pornind din etanonele corespunzătoare achirale și ieftine este un obiectiv de perspectivă. Metoda chemoenzimatică dezvoltate anterior⁶³ pentru sinteza ambilor enantiomeri ai (*R*)- și (*S*)-1-aril-1,2-etandiolilor este o procedură în mai multe etape, bazată pe reducerea enantiotop selectivă mediată de drojdie. Acest procedeu se poate

transforma prin optimizarea procesului într-o metodă one-pot, care utilizează ca materie primă cetonele corespunzătoare **4** (Schema 4).

Schema 3. Sinteza ambilor enantiomeri ai unor fenilfuran-1,2-etandioli optic puri noi 3e-i prin biotransformări mediate de drojdie (linii albastre) sau prin rezoluție cinetică mediată de lipaze (linii roșii)

Schema 4. *Linii albastre- procesul one-pot cuprinzând biotransformarea* α*-hidroxicetonelor* 6; *linii roșii – procesul one-pot cuprinzând biotransformarea* α*-acetoximeti cetonelor* 5

4. Rezultate și discuții

4.1. Sinteza (R)- și (S)-benzofuranil- și benzo[b]tiofenil-1,2-etandiolilor 3a-d prin intermediul cianohidrinelor enantiopure 2a-d

4.1.1. Sinteza cianohidrinelor racemice 2a-d și a derivațiilor lor acilați 11a-d

Sinteza cianohidrinelor racemice rac-**2a-d** din aldehidele corespunzătoare **1a-d** a fost realizată cu cianură de trimetil silil în prezența unei cantități catalitice de ZnI₂ anhidru, în diclorometan. Prin acilarea chimică a cianohidrinelor racemice rac-**2a-d** cu clorură de acetil în prezență de Py/DMAP au fost obținuți acetații racemici ai cianohidrinelor rac-**11a-d** (Schema 5).

I. (CH₃)₃SiCN, Znl₂ in CH₂Cl₂, rt.; II. CH₃COCI, DMAP/Py in CH₂Cl₂, rt.; III. vinyl acetate, L-AK / organic solvent; IV. CH₃OH, CaL-B / DIPE.

Schema 5. Sinteza și biotransformările enantioselective ale cianohidrinelor și acetaților cianohidrinelor racemice

4.1.2. Transformările enzimatice la scară analitică

Pentru a investiga stereoselectivitatea reacțiilor enzimatice și activitatea enzimelor a fost realizată mai întâi separarea cromatografică a enantiomerilor compușilor racemici *rac*-**2,11a-d**. Pentru obținerea (R)- și (S)-heteroarilcianohidrinelor de înaltă enantiopuritate au fost testate mai multe lipaze în diferite solvenți organici în reacția de acilare enantioselectivă a cianohidrinelor racemice *rac*-**2a-d** cu acetat de vinil (5 eq.) și în cea de alcooliză (metanol, etanol, propanol and butanol, 8 eq.) a acetaților cianohidrinelor racemice *rac*-**11a-d** (Schema 5).

Comportarea lipazelor a fost diferită în cele două tipuri de reacții enzimatice. În cazul acilării enzimatice a *rac*-**2a-d** majoritatea lipazelor, inclusiv lipaza PS, unul dintre cei mai utilizați catalizatori în rezoluția cianohidrinelor⁸⁷, au fost inactive. Lipaza A din *Candida antarctica*, imobilizată pe Celite (CaL-A), reticulată cu glutaraldehidă, (CaL-A-CLEA), sau imobilizată covalent (IMMCal-A T2-150), a catalizat cu viteză redusă și selectivitate mică acilarea *rac*-**2a-d** în toți solvenții testați. Surprinzător și lipaza B din *Candida antarctica* (CaL-B) a fost ineficientă. Deși după 7 zile conversia a fost de doar circa 5%, enantiopuritatea produșilor acilați a fost ridicată (ee > 98 %). Astfel pentru acilarea enantioselectivă a cianohidrinelor racemice *rac*-**2a-d**, numai lipaza AK din *Pseudomonas fluorescens* (L-AK) a avut activitate și selectivitate mare. Acest rezultat este în concordanță cu observațiile anterioare, când L-AK s-a dovedit a fi catalizatorul optim pentru acilarea enantiomer selectivă a benzo[*b*]tiofenil-etanolilor.⁹³

Conform așteptărilor, stereoselectivitatea reacțiilor a fost influențată de natura solventului. În timp ce acilarea enzimatică cu acetat de vinil (5 eq.) a *rac*-**2a-c**, mediată de lipaza AK a fost decurs cu selectivitate maximă în diclorometan, pentru biotransformarea *rac*-**2d** DIPE s-a dovedit a fi solventul optim la utilizarea aceleași enzime (Tabel 1, nr. 4-8, datele prezentate numai pentru acilarea enzimatică a *rac*-**2a**).

Nr.	Solvent	nt Agent de acilare		с (%)	ee _P	ees	Е
1	Toluen	Acetat de vinil (5 eq.)	36	41	97	68	134
2	DIPE	Acetat de vinil (5 eq.)	21	40	96	64	95
3	t-BME	Acetat de vinil (5 eq.)	21	48	97	90	~200
4		Acetat de vinil (5 eq.)	21	51	97	> 99.5	»200
5		Butanoat de vinil (5 eq.)	27	48	98	96	»200
6	Dicloro- metan	Acetat de vinil (8 eq.)	16	50	97	96	>200
7		Acetat de vinil (4 eq.)	16	50	98	98	»200
8		Acetat de vinil (2 eq.)	16	50	96	98	>200
9	<i>n</i> -hexan	Acetat de vinil (8 eq.)	21	45	91	75	48

Tabelul 1. Influența naturii solventului și donorului gruparii acil la acilarea enzimatică a *rac-***2a** mediată de lipaza AK

În continuare, pentru a atinge excesul enantiomeric maxim al produșilor de rezoluție, a fost testată influența naturii și cantității acil donorului. În timp ce utilizarea butanoatului de vinil ca și donor de acil (Tabel 1, nr. 5) n-a condus la îmbunătățirea enantioselectivității reacției în diclorometan, la testarea unor cantități diferite de acetat de vinil (Tabel 1, nr. 4,6-8) s-a arătat că 4 eq. de acetat de vinil reprezintă valoarea optimă (Table 2, nr. 7).

Rezultatele acilării enzimatice la scară analitică a rac-2a-d cu 4 eq. de acetat de vinil, catalizată de LAK sunt prezentate în Tabelul 3, nr. 1-4. Este important de menționat că stereoselectivitatea și viteza acilării enzimatice este influențată de structura cianohidrinelor heteroaromatice. În timp ce rezoluția cinetică a benzofuran-2-il- și benzo[*b*]tiofen-2-il-cianohidrinelor (*rac-2a,b*) decurge cu enantioselectivitate mare (Table 3, nr. 1-2), când benzofuran-3-il- și benzo[*b*]tiofen-3-il-cianohidrinele (*rac-2c,d*) sunt utilizați ca și substrat transformarea decurge lent (46 % conversie după 18 h și 41% conversie după 23 h respectiv) și se obțin produși cu enantiopuritate nesatisfăcătoare (Table 3, nr. 3 și 4).

Nr	Solvent	Reactant	Timp(h)	c (%)	eep	ees	Е
1	Acetonitril	metanol (8 eq.)	3	26	> 99.5	35	»200
2	<i>n</i> -hexan	metanol (8 eq.)	3	49	97	92	~200
3		metanol (8 eq.)	1.5	48	98	90	>200
4		etanol (8 eq.)	1.5	39	99	64	>200
5		1-propanol (8 eq.)	1.5	43	99	76	»200
6	DIPE	1-butanol (8 eq.)	1.5	41	99	68	»200
7		metanol (6 eq.)	2	48	99	93	»200
8		metanol (4 eq.)	2	49	99	95	»200
9		metanol (2 eq.)	2	49	99	97	»200
10	Diclorometan	metanol (8 eq.)	3	15	> 99.5	17	»200
11	Toluen	metanol (8 eq.)	3	39	> 99.5	64	»200
12	t-BME	metanol (8 eq.)	3	49	96	91	156

Tabelul 2. Influența naturii solventului și nucleofilului asupra selectivității alcoolizei enzimatice a *rac*-**11a** mediată de CaL-B

În continuare a fost investigată alcooliza enantiomer selectivă a acetaților cianohidrinelor racemice *rac*-**11a-d** la scară analitică. Folosind o procedură de optimizare pentru selectarea enzimei, solventului și a cantității de nucleofil au fost selectați eterul diizopropilic (DIPE) ca și solvent, metanolul (2 eq.) ca și nucleofil, respectiv CaL-B ca și biocatalizator pentru alcooliza *rac*-**11a-d**. CaL-A, CaL-A(CLEA) și IMMCal-A T2-150 au catalizat rapid dar cu selectivitate mică alcooliza acetaților cianohidrinelor racemice *rac*-**11a-**

d. În Tabelul 2 sunt prezentate selectiv datele obținute la alcooliza enantioselectivă în diferite condiții a *rac*-**11a**. Astfel atât cianohidrinele cât și acetații acestora au fost obținuți după 2 h cu o conversie apropiată de 50%, cu enantiopurități mari (Tabel 2, nr. 9). Viteza de reacție a scăzut la utilizarea unor cantități mai mari de metanol, fără a altera semnificativ stereoselectiviatea procesului de alcooliză a *rac*-**11a-d** (Tabel, nr. 7,8).

Nr	Substrat	Fnzimă	Solvent	Timp (h)	с	ee _P	ees
141.	Substrat	Liiziilid	Sorvent	i mp (n)	(%)	(%)	(%)
1	rac- 2a	Lipaza AK	diclorometan	15	50	98	98
2	rac-2b	Lipaza AK	diclorometan	13	50	97	97
3	<i>rac</i> -2c	Lipaza AK	diclorometan	18	46	92	79
4	rac-2d	Lipaza AK	DIPE	23	41	82	57
5	rac- 11a	CaL-B	DIPE	2	50	> 99.5	>99.5
6	rac-11b	CaL-B	DIPE	1	50	> 99.5	> 99.5
7	rac-11c	CaL-B	DIPE	13	50	98	98
8	rac-11d	CaL-B	DIPE	21	49	97	93

Tabelul 3. Reultatele și condițiile optime pentru rezoluția enantioselectivă a cianohidrinelor racemicerac-2a-d și a acetaților cianohidrinelor rac-11a-d

Rezultatele optime ale metanolizei mediate de CaL-B a *rac*-**11a-d** sunt prezentate în Tabelul 3, nr. 5-8. A fost observată aceeași dependență a vitezei și stereoselectivității reacției de structura acetaților cianohidrinelor *rac*-**11a-d** ca și în cazul acilării enzimatice a cianohidrinelor *rac*-**2a-d**. Astfel, în timp ce rezoluția cinetică a acetaților de benzofuran-2-ilși benzo-[*b*]tiofen-2-il-cianohidrinelor (*rac*-**11a,b**) decurge cu enantioselectivitate ridicată (Tabel 3, nr. 5,6), viteza de reacție și enantiopuritățile produșilor sunt mai mici la utilizarea acetaților benzofuran-3-il- și benzo[*b*]tiofen-3-il-cianohidrinelor (*rac*-**11c,d**) ca și substrat (Tabel 3, nr. 7, 8).

4.1.3. Sinteza preparativă a (R)- și (S)- heteroaril-1,2-etandiolilor 3a-d

Folosind procedura prezentată în Schema 6 a fost realizată sinteza preparativă a (*R*)- și (*S*)- heteroaril-1,2-etandiolilor, pornind de la acetații cianohidrinelor racemice. Pentru că metanoliza *rac*-**11a-d** catalizată de CaL-B decurge cu stereoselectivitate mai mare decât acilarea enzimatică a *rac*-**2a-d**, în continuare a fost realizată rezoluția preparativă a *rac*-**11a-d** folosind aceeași reactivi, enzimă și solvent ca în cazul reacțiilor la scară analitică (Tabel 4A). Toate diluțiile, raportul substrat-biocatalizator și condițiile de reacție au fost identice cu cele ale reacțiilor la scară analitică. Reacțiile au fost monitorizate prin HPLC sau TLC, fiind oprite la o conversie de aproximativ 50% prin îndepărtarea enzimei prin filtrare.

Acetații cianohidrinelor de înaltă enantiopuritate astfel obținuți ((*S*)-**11a,b** și (*R*)-**11c,d**) au fost transformați cantitativ în cianohidrinele corespunzătoare ((*S*)-**2a,b** și (*R*)-**2c,d**) prin metanoliza mediată de CaL-A-CLEA în DIPE (Schema 6, Tabel 4B). Datele referitoare la randamente, excese enantiomerice și rotațiile optice ale compușilor formați în aceste reacții sunt prezentate în Tabelul 5. În continuare, ambii enantiomeri ai cianohidrinelor heteroaromatice (*R*)- și (*S*)-**2a-d** au fost hidrolizați chimic în α -hidroxiacizii corespunzători (*R*)- și (*S*)-**12a-d**. După izolare, compușii din urmă au fost reduși cu LiAlH₄ cu obținerea cu randamente bune și grad de puritate optică ridicată (Tabel 5) a ambilor enantiomeri ai heteroaril-1,2-etandiolilor, (*R*)- și (*S*)-**3a-d**.

I.CH $_3$ OH, CaL-B / DIPE; II.CH $_3$ OH, CaL-A (CLEA) / DIPE ; III. HCl sol. 6N/ dioxan, reflux; IV. LiAlH $_4$ / THF, rt.

Schema 6. Sinteza preparativă a (R)- și (S)-heteroari cianohidrinelor **2a-d** și transformarea lor în heteroaril-1,2-etandiolii **3a-d**.

Configurația absolută a noilor benzofuranil- și benzo[*b*]tiofenil-cianohidrine, respectiv a acetaților acestora fiind necunoscută, prin comparearea sensului rotației optice și a timpului de retenție de la separarea cromatografică a enantiomerilor diolilor **3a-d** cu cele descrise în

literatură⁶³ s-a determinat configurația absolută a noilor compuși enantiopuri și selectivitatea reacțiilor enzimatice studiate.

				A				В			
	Rand.*	ee	$\left[\alpha\right]_{D}^{25}$		Rand.*	ee	$\left[\alpha\right]_{D}^{25}$		Rand.**	ee	$\left[\alpha\right]_{D}^{25}$
(<i>R</i>)-2a	48	98	-53.9	(S)- 11a	48	98	-54.9	(S)- 2a	96	99	+55.7
(<i>R</i>)-2b	48	98	-26.3	(S)- 11b	48	98	-30.8	(S)- 2b	93	>99.5	+27.9
(S)-2c	49	96	-37.4	(<i>R</i>)-11c	46	98	+11.9	(<i>R</i>)-2c	95	99	+40.5
(S)-2d	48	96	-47.8	(<i>R</i>)-11d	46	97	+24.8	(<i>R</i>)-2d	96	>99.5	+51.5

Tabelul 4. Date despre produșii obținuți din rezoluția cinetică mediată de CaL-B (A) și pentru produșii obținuți din metanoliza acetaților cianohidrinelor enantiopure mediată de CaL-A (CLEA) (B)

raportat la *rac*-**11a-d**; ****** raportat la (*S*)-**11a,b** și (*R*)-**11c,d**

Tabelul 5. Sinteza preparativă a ambilor enantiomeri ai heteroaril-1,2-etandiolilor 3a-d

3	(S)- 3a-d				(<i>R</i>)- 3a-d			
5 -	Rand.	ee	$[\alpha]_{D}^{20}$	Rand.	ee	$[\alpha]_{D}^{20}$		
a	46	97	-28.2	46	97	+28.2		
b	46	96	-13.1	47	96	+13.1		
c	42	91	-24.6	48	95	+25.7		
d	31	94	-44.8	47	93	+44.3		

4.1.4. Determinarea configurației absolute prin măsurători VCD

Configurația absolută a acetaților cianohidrinelor optic active obținute din metanoliza *rac*-**11a-d** a fost determinată și prin intermediul măsuratorilor de dicroism circular vibrațional (VCD), combinat cu calcule de chimie cuantică. Spectrul VCD în CDCl₃ a (-)-**11a**, (-)-**11b**, (+)-**11c** și (+)-**11d** cu configurație necunoscută, obținute din metanoliza mediată de CaL-B, este prezentat în Figura 1a. Toate cele patru spectre sunt dominate de o bandă negativă v_{C=O} a carbonilului esteric la ~1750 cm⁻¹, și au mai multe sau mai puține motive similare în regiunea amprentei digitale (1600-1100 cm⁻¹). Aceasta indică faptul că natura heteroatomului (O sau S) și poziția ramificației heterociclului nu influențează poziția și semnul bandei VCD a esterului v_{C=O} și are o influență moderată asupra spectrului VCD global. Aceasta se poate explica prin faptul că moleculele cu structuri similare au regiuni similare în spectrul VCD, particular acelea care derivă din vibrațiile unor părți structurale identice ale moleculei, care nu sunt cuplate cu vibrațiile părților structurale diferite.⁹⁴

Determinarea configurației absolute s-a bazat pe compararea spectrului măsurat cu cel modelat pentru compusul (-)-**11a** (Figura 1b).

Calculele au fost realizate pentru enantiomerul (*S*)-**11a**, fiind utilizați în simularea spectrului VCD teoretice doar trei conformeri, cei cu energia minimă (Figura 2), cu un total de populație de 99%. Similaritatea spectrului VCD măsurat cu cel calculat fiind bună, atât in termenul valorii lungimilor de undă cât și în semnul benzilor VCD (perechile similare fiind marcate cu un număr corespunzător pe Figura 1b), permite atribuirea certă a configurației absolute, respectiv a configurației *S*.

Figura 1.

a. Spectrul VCD al compușilor (-)-11a, (-)-11b, (+)-11c şi (+)-11d măsurat în CDCl₃; b. Spectrul VCD al (-)-**11a** *măsurat în CDCl*₃ (sus) în comparație cu spectrul VCD simulat al (S)-11a (jos), obținut ca suma spectrelor calculate a conformerilor, în *funcție de populație* lor. Benzile similare sunt marcate cu numere.

Figura 2.

Structurile modelate ale celor trei conformeri cu abundență maximă ai (S)-**11a** și valorile energiei libere relative Gibbs și a populațiilor estimate

4.2 Biotransformarea mediata de drojdie a α-hidroxi- si α-acetoximetil- 5fenlfuran-2-il-etanonelor 5,6e-i,l,m,n

4.2.1 Sinteza substraturilor 5,6e-i,l,m,n

Sinteza substraturilor a fost realizată în conformitate cu metodele chemoenzimatice descrise anterior.⁶³ Heteroaril-etanonele **4e-i** utilizate ca și materii prime au fost obținute prin metoda Meerwein⁹⁵ din sărurile de diazoniu ale anilinelor corespunzătoare și 2-acetilfuran. Prin α -bromurarea cetonelor **4e-i** astfel obținute și transformarea lor ulterioară cu acetat de sodiu ca reactant în dioxan ca solvent și eter coroana 18C6 ca și catalizator de transfer interfazic au fost obținute α -acetoxi-metilcetonele **5e-i**. α -acetoximetilcetonele **5l-n** au fost preparate din α -acetoximetilcetonele **5g-i** prin reducerea selectivă a grupării nitro cu SnCl₂ în etanol. În continuare, prin etanoliza enzimatică a **5e-i,l,m,n**, au fost sintetizate cu randamente excelente α -hidroximetilcetonele **6e-i,l,m,n**. În final, acești derivați au permis sinteza heteroaril-1,2-etandiolilor racemici *rac*-**3e-i,l,m,n** prin reducere cu borohidrura de sodiu (Scheme 7).

Schema 7. Sinteza cetonelor prochirale **5,6e-i,l,m,n** şi a 1,2-heteroaril-etandiolilor racemici **3e***i,l,m,n. 1.* CuCl₂/H₂O, acetonă; II .tribromura de piridiniu/CH₃COOH, 80 ⁰C; III. CH₃COO⁻Na⁺, 18C6/1,4-dioxan, reflux; IV. SnCl₂/EtOH, ultrasunete; V. Novozyme 435/EtOH; VI. NaBH₄/MeOH

În continuare a fost elaborată metoda de separare cromatografică a enantiomerilor compușilor racemici *rac*-**3e-i,l,m,n** în vederea determinăii stereoselectivității biotransformărilor mediate de drojdie (Scheme 8).

4.2.2. Transformări celulare mediate de drojdie

În prima etapă a fost realizată transformarea mediată de drojdie a compușilor **5,6e-i** în condiții fermentative și nefermentative (Tabelul 6). Apoi, în scopul creșterii enantiopurității produșilor, au fost alese cele mai bune condiții și a fost studiat efectul anumitor aditivi (Tabelul 7) care pot influența stereoselectivitatea transformărilor celulare, așa cum s-a prezentat deja în capitolul 2.3.5.4. și în studii anterioare.^{96,97}

Schema 8. Biotransformarea stereoselectivă a cetonelor 5,6e-i,l,n mediată de drojdie

În cazul fiecărui substrat s-a observat o influență diferită asupra selectivității reacției. De exemplu, la bioreducerea derivatului **5e** cea mai mare selectivitate s-a obținut în prezența alcoolului alilic și a bromoacetatului de etil (Tabelul 7, nr. 3 și 6), în timp ce în cazul derivatului **6i** acești aditivi au determinat scăderea selectivității reacției de bioreducere (Tabelul 7, nr. 3 și 6), cea mai înaltă selectivitate fiind înregistrată în prezența ionilor Mg^{2+} (Tabelul 7, nr.7). La biotransformarea compușilor **5g,h** cele mai bune rezultate (Tabelul 8, nr. 4 si 5) s-au obținut la utilizarea $MgCl_2$ și a dimetil-sulfoxidului (DMSO) ca aditivi. În cazul derivaților **5f,i** si **6e** nu s-a constatat nici o îmbunătățire, indiferent de aditivul utilizat, iar pentru **6e** sistemul nefermentativ a decurs mai selectiv (Tabelul 6, nr. 6), în timp ce la **5f,i** sistemul fermentativ (Tabelul 6, nr. 2 si 5) a fost optim.

Nr	Substrat	Produs	ee	(%)	Rdt c (%)	
111.	Substrat	Tiodus	а	b	а	b
1	5e	(<i>R</i>)- 3e	67	60	81	85
2	5f	(S)- 3f	58	46	58	49
3	5g	(S)- 3g	80	73	85	79
4	5h	(S)- 3h	87	69	90	60
5	5i	(S)- 3i	39	37	80	75
6	6e	(S)- 3e	90	97	89	90
7	6f	(S)- 3f	41	36	65	61
8	6g	(S)- 3g	83	79	70	59
9	6h	(S)- 3h	60	52	75	72
10	6i	(S)- 3i	75	52	61	60

Tabelul 6. Biotransformarea cetonelor 5,6e-i în condiții fermentative și nefermentative

a. Sistem fermentativ; b.Siste nefermentativ; c. După 3 zile

Tabelul 7. Influența aditivilor asupra stereoselectivității bioreducerii cetonelor 5e si 6i

Nr	Aditiv	ee	(%)	Rdt	Timp (h)	
INI	Autiv	(S)- 3i	(<i>R</i>)- 3e	(S)- 3i	(<i>R</i>)- 3 e	T mp (n)
1	A^{a}	75	67	58	85	48
2	\mathbf{B}^{a}	52	60	52	81	48
3	Alcool alilic ^b	40	89	91	93	48
4	<i>n</i> -hexan ^b	71	51	49	87	48
5	L-Cisteina ^b	77	66.7	58	85	48
6	Bromoacetat de etil ^b	20	93	47	91	48
7	MgCl ₂ ^b	87	71.9	55	89	48

A. Sistem fermentativ; B. Sistem nefermentativ;

^a fără aditiv; ^b în sistem fermentativ

În general, transformarea celulară a α -acetoximetilcetonelor presupune două procese concurente: reducerea grupării carbonilice catalizată de alcooldehidrogenazele din drojdie (yeast alcohol dehydrogenases- YADHs) și respectiv hidroliza enzimatică a grupării α -acetoxi (Schema 8a). În lucrările anterioare s-a demonstrat că reducerea este mai rapidă decât hidroliza.⁶³

Aşa cum era de aşteptat, biotransformarea α -acetoximetilcetonelor **5e** şi a α -hidroxietanonelor **6e** decurge cu enantiopreferință diferită și cu selectivități înalte (Tabelul 6, nr. 1 şi 6). Totuși, în contrast cu majoritatea rezultatelor raportate anterior^{63,75c,98}, la biotransformarea α -acetoximetilcetonelor **5g-i** (Schema 8b, Tabelul 6, nr. 2-5) și a α -hidroxi-etanonelor **6g-i** (Schema 8c, Tabelul 6, nr. 7-10) s-a observat același control stereochimic și selectivități mai reduse ale procesului decât în cazul transformării celulare a compușilor **5,6e**.

În cazul derivaților **5f** și **6f** (Tabelul 6, nr. 2 și 7) o explicație posibilă ar fi prezența în drojdie a câtorva alcooldehidrogenaze, atat (R)- cât și (S)- specifice, cu activități apropiate pentru acest tip de substrat, sau faptul că impedimentele sterice semnificative datorate atomului de brom prezent favorizează acțiunea unei singure enzime, dar stereoselectivitatea acesteia este redusă. E important de menționat aici că prezența lui **6f** nu a putut fi detectată în timpul biotransformării compusului **5f**, ceea ce demonstrează că viteza reacției de reducere este considerabil mai mare decât cea a hidrolizei grupării esterice.

La biotransformarea α -acetoximetilcetonelor **5g-i** (Tabelul 6, nr. 3-5) și a α -hidroximetilcetonelor **6g-i** (Tabelul 6, nr. 8-10) s-a obținut de asemenea aceeași preferință stereochimică, ceea ce ar putea fi explicat prin activitatea mai mare a hidrolazelor comparativ cu cea a alcooldehidrogenazelor din drojdie față de α -acetoximetilcetonele **5g-i**. Monitorizând biotransformarea **5g-i** în timp a fost observată formarea hidroxietanonelor **6g-i**, ceea ce demonstrează că în acest caz hidroliza este mai rapidă decât reducerea (Schema 8b).

S-a presupus că efectul electronoatrăgător puternic al grupării nitro reduce densitatea electronică a atomului de C esteric, astfel reactivitatea sa este mărită și hidroliza enzimatică este favorizată.

În scopul demonstrării acestei ipoteze gruparea nitro a cetonelor prochirale **5g-i** a fost transformată prin reducere selectivă în grupare aminică în cetonele **5l-n** (Schema 7, etapa IV) și apoi acestea au fost transformate prin alcooliză enzimatică în **6l-n**. Așa cum ne așteptam, biotransformarea mediată de drojdie a α -acetoxicetonelor **5l,n** și a α -hidroxi-cetonelor **6l,n**, toate având ca substituent o grupare aminică, are loc cu enantiopreferință opusă și în timpul transformării cetonelor **5l,n** nu a fost detectată prezența α -hidroxietanonelor **6l,n** nici măcar în urme.

Nr.	Substrat	Produs	ee (%)	Timp de reacție (zile)	Rdt. (%)	${\alpha_D}^{25}$
1	5e	(R)- 3e ^a	94	2	88	+ 45
2	6e	(S)- 3e ^D	97	2	90	-48.1
3	5 f	(S)- 3f ^c	50	2	60	- 17.1
4	6g	(S)-3g ^d	91	2	75	- 61
5	5h	(S)- 3h ^e	88	3	79	- 41.7
6	6i	(S)- 3i ^a	87	3	82	- 49
7	51	(<i>R</i>)- 3 l ^c	9	2	65	+ 4.1
8	61	(<i>S</i>)- 31 ^c	80	2	72	- 28.1
9	5n	(<i>R</i>)- 3n ^c	29	2	56	+ 9.8
10	6n	(S)- 3n ^c	41	2	78	- 16.1

Tabelul 8. Biotransformarea la scară preparativă a heteroarilcetonelor **5e-i,l,n** și **6e-i,l,n** mediată de drojdie

^a Sistem fermentativ cu bromoacetat de etil ca aditiv; ^bSistem nefermentativ (fără zaharoză); ^cSistem fermentativ; ^dSistem fermentativ cu Mg²⁺ ca aditiv; ^eSistem fermentativ cu DMSO ca aditiv

Cu toate acestea, atât în sistem fermentativ cât și nefermentativ produșii obținuți au avut purități optice reduse (Tabelul 8, nr. 7-10) și utilizarea aditivilor nu a permis îmbunătățirea acestora. Mai mult chiar, (R)- si (S)-1-(5-aminofenil-furan-2-il)etan-1,2-diolii obținuți **3l-n** sunt compusi sensibili, instabili. Practic, diolul **3m** s-a descompus complet *in situ* în timpul reacției.

4.2.3. Configurația absolută a diolilor sintetizați

Deoarece configurația absolută a (+)- și (-)-diolilor obținuți a fost necunoscută, ambii enantiomeri ai diolilor **3e,f** au fost sintetizați din (*R*)- si (*S*)-cianohidrinelele^{90a} **2e,f** conform Schemei 9.

Schema 9. Schema de retrosinteză utilizată la determinarea configurației absolute

Configurația absolută a produșilor a fost stabilită prin compararea timpilor de retenție cromatograficăa și a sensul rotației optice a diolilor obtinuți prin cele două metode distincte. Același semn al rotației optice a (R)-**3e,l,n** și a altor (R)- 1-(5-fenilfuran-2-il)etan-1,2- dioli^{99,100} a permis atribuirea configurației absolute a enantiomerilor dextrogiri prezentați aici.

4.3. Rezoluția cinetică mediată de lipaze a 5-fenilfuran-2-il-etan-1,2-diolilor

La sinteza diolilor prin biotransformarea mediată de drojdie a α -acetoximetil-5fenilfuran-2-il-etanonelor **5e-i** și a α -hidroximetil-5-fenilfuran-2-il-etanonelor **5e-i** prezentată anterior nu s-au obținut rezultate satisfacatoare, respectiv s-au format unii produși cu purități optice scăzute, astfel metoda nu poate fi considerată corespunzătoare pentru obținerea ambilor enantiomeri ai 1,2-etanediolilor urmăriți **3e-i**.

Din acest motiv, interesul nostru s-a îndreptat în continuare spre utilizarea rezoluției cinetice cu lipaze în scopul obținerii ambilor enantiomeri ai fenilfuran-2-il-etan-1,2-dioli cu puritate optică ridicată.

4.3.1. Prepararea substraturilor racemice rac-3,7,8,9e-h

1-(5-fenilfuran-2-il)etan-1,2-diolii racemici *rac*-**3e-h** au fost obținuți printr-o metodă chemoenzimatică descrisă anterior (Schema 7). Aceștia au fost acilați chimic la diacetații racemici *rac*-**9e-h** (Schema 10). În scopul evitării necesității utilizării unor grupări protectoare pentru acilarea regioselectivă a *rac*-**3e-h** și deoarece sinteza chimică a acetaților de 2-hidroxi-1-(5-fenilfuran-2-il)etil racemici *rac*-**7e-h** și a acetaților de 2-hidroxi-2-(5-fenilfuran-2-il)etil racemici *rac*-**8a-d** prin metodele descrise anterior⁵⁶ a eșuat, am încercat dezvoltarea unor metode enzimatice regioselective, lipsite complet de stereoselectivitate. În conformitate cu studiile anterioare^{47-50,52,54}, LPS s-a dovedit a fi o enzimă înalt regioselectivă pentru acilarea enzimatică a 1,2-etandiolilor racemici *rac*-**3e-h**, conducând la obținerea exclusivă a *rac*-**7e-h** și/sau *rac*-**8e-h** în amestecul de reacție. Aceste rezultate sunt totuși in contrast cu cele deja prezentate în literatură^{47-50,52,54}, când s-a semnalat și o reacție de acilare selectivă suplimentară, cu obținerea finală a enantiomerilor diferiți ai derivaților diacetilați și monoacetilați ai 1,2-diolilor.

Schema 10. Sinteza chemoenzimatică a rac-7,8,9e-h

Catalizatorul optim pentru sinteza acetaților de 2-hidroxi-2-(5-fenilfuran-2-il)etil racemici s-a dovedit a fi LPS. Astfel, prin hidroliza mediată de LPS a diacetatului racemic *rac-***9e-h** în amestec THF-apă (1:1, v/v), se formează cantitativ *rac-***8e-h** (Schema 10). Nici în acest caz nu au fost semnalați nici măcar în urme produși secundari în amestecul de reacție.

Trebuie amintit aici că procesele decurg similar și la scară preparativă, etapele de izolare și purificare ale produșilor urmăriți fiind simplu de realizat, ceea ce permite obținerea ambilor derivați monoacetilați ai fenilfuran-2-il-etan-1,2-diolilor *rac*-**7,8e-h** printr-o metodă accesibilă. Astfel a fost posibilă evitarea metodelor chimice de sinteză^{51,53}, care necesită reactivi și condiții de reacție speciale.

În scopul sintezei fenilfuran-2-il-etan-1,2-diolilor optic puri a fost investigată apoi rezoluția enzimatică cinetică a compușilor racemici *rac*-**3**,**7**,**8**,**9**e-h.

4.3.2. Acilarea enzimatică a diolilor racemici rac-3e-h

În prima etapă a fost studiată acilarea enzimatică a 1,2-etandiolilor racemici *rac-***3e-h**. Astfel, dacă s-a utilizat acetat de vinil și mai mulți solvenți, majoritatea lipazelor testate cum ar fi CaL-B (Novozyme 435, lipaza B din *Candida antarctica*), LAK, CrL (lipaza din *Candida rugosa*) sau lipaza din *Mucor javanicus* au prezentat activitate redusă sau chiar lipsa acesteia. Numai LPS și PPL (lipaza din pancreasul porcin) au avut o activitate moderată, catalizând acilarea regioselectivă a *rac-***3e-h**, cu formarea acetaților de 2-hidroxi-2-(5-fenil-furan-2-il)etil racemici *rac-***7e-h**. CaL-A (lipaza A din *Candida antarctica*) catalizează în prima etapă acilarea *rac-***3e-h** cu regioselectivitate redusă, formând atât *rac-***7e-h** cât și *rac-***8eh** într-un raport aproximativ de 4:1. În etapa a doua, derivații monoacetilați formați au fost apoi acilați selectiv de CaL-A. Așa cum a fost prezentat în paragraful următor, în timp ce acilarea *rac*-**7e-h** a decurs stereoselectiv, *rac*-**8e-h** au fost transformați nestereoselectiv în diacetații racemici *rac*-**9e-h** cu purități optice diminuate (ee mici pentru (R)-**9e-h**), așa cum se observă in Schema 11. Astfel, în continuare s-a trecut la rezoluția cinetică enzimatică a heteroaril-etan-1,2-diolilor racemici *rac*-**3e-h**.

Schema 11. Acilarea fenilfuran-2-il-etan-1,2-diolilor racemici rac-3e-h mediată de CaL-A

4.3.3. Acilarea, alcooliza și hidroliza enzimatică a monoacetaților secundari și primari *rac-*7,8e-h

Se știe că în mediul lor natural lipazele catalizează hidroliza 1,3-regioselectivă a triacilgliceridelor la interfața apă-lipidă. În consecință, în continuare a fost studiată rezoluția enzimatică cinetică cu lipaze a acetaților racemici de 2-hidroxi-2-(5-fenilfuran-2-il)etil *rac-***8e-h**.

Au fost testate mai întâi lipazele potențial utile în reacția de acilare cu acetat de vinil (8 eq.) în diferiți solvenți organici a acetatului racemic de 1-(5-(4-bromofenil)furan-2-il)2hidroxietil *rac*-**8f**, utilizat ca și compus model. Majoritatea lipazelor au arătat o activitate mare în toți solvenții testați, cu excepția lipazei din *Mucor javanicus* și a PPL care au fost inactive. Stereoselectivitate reacțiilor enzimatice a fost influențată de natura solventului, rezultate optime fiind obținute în eter dizopropilic (DIPE); totuși, selectivitatea a ramas scazută (E<7, Schema 12a), așa cum se observă în Tabelul 9. Mai mult chiar s-a observat în toate încercările că LAK a prezentat o activitate mare, dar acțiunea ei a fost total neselectivă. O explicație posibilă ar fi faptul că gruparea alcoolică este îndepărtat de centrul chiral, astfel recunoașterea sterică de către centrul catalitic al enzimei a celor doi enantiomeri ai substratului este dificilă. Interesant, CaL-B a prezentat o enantiopreferință opusă față de toate comparativ cu celelalte lipaze, catalizând formarea (S)-diacetaților și a monoacetaților secundari (R), ambii cu excese enatiomerice moderate (Tabelul 9, nr. 3).

Schema 12. Rezoluția cinetică enzimatică a monoacetaților racemici ai diolilor

Nr.	Enzima	Timp	c (%)	$ee_P(\%)$	$ee_{S}(\%)$	Ε				
1	CaL-A	2h	30	31	13	2				
2	LPS	2h	61	52	81	7				
3	$CaL-B^*$	2h	61	46	72	6				
4	CrL	16 h	54	49	58	5				
tip an	tin anti-Kazlauskas									

Tabelul 9. Acilarea enzimatică cu acetat de vinil a rac-8f în DIPE

Și în cazul alcoolizei sau hidrolizei enzimatice a monoacetaților secundari racemici *rac*-**8f** au fost obținute rezultate nesatisfăcătoare. Atât majoritatea lipazelor, cât și alte hidrolaze cum ar fi PLE, Acilaza I si esteraza din *Rhizopus oryzae* au fost inactivi catalitic în alcool pur (metanol, etanol, propanol și butanol) sau cu 8 eq. de nucleofil în solvenții organici prezentați anterior. Rezultate similare s-au obținut și în amestec THF-apă (1:1, v/v). S-a observat însă un fenomen interesant, și anume un proces enzimatic mixt de alcooliză-hidroliză

cu enantioselectivități moderate (E<10), conducând la (R)-**3f** (ee: 65%) si (S)-**8f** (ee: 35%), dacă reacția a fost realizată în amestec DIPE: MeOH : apă (1:1:2, v/v) în prezența LPS (Schema 12b). Rezultate similare s-au obținut și în cazul celorlalte substraturi *rac*-**8e,g,h**.

În continuare a fost realizată rezoluția enzimatică prin acilare a monoacetaților primari *rac*-**7e-h** (Schema 12c). Ca și compus model pentru testarea lipazelor disponibile a fost selectat acetatul racemic de 2-hidroxi-2-(5-(2-nitrofenil)furan-2-il)etil *rac*-**7g**. Toate experimentele au fost realizate în DIPE cu acetat de vinil (8 eq.) ca și reactiv de acilare. Dintre toate enzimele testate, doar CaL-A (Tabelul 10, nr. 1-3) și LAK (Tabelul 10, nr. 4) au fost eficienți, în timp ce lipaza din *Mucor javanicus* și LAK au fost complet lipsite de activitate. CaL-A a fost mai activă decât LAK, dar aceasta din urmă s-a dovedit mai selectivă. În afară de CaL-A au fost testate și enzima imobilizată pe celită (Tabelul 10, nr. 1), CLEA (lipaza A din *Candida antarctica* reticulată cu glutaraldehidă, Tabelul 10, nr. 2) sau IMMCalA T2–150 (lipaza imobilizată covalent, Tabelul 10, nr. 3), însă acestea s-au dovedit ineficiente din punct de vedere al stereoselectivității lor.

Nr.	Enzimă	Timp (h)	c (%)	$ee_P(\%)$	$ee_{s}(\%)$	Ε
1		6	47	0.1	74	40
1	CaL-A	6	4/	91	/6	49
2	CaL-A (CLEA)	4	40	85	56	22
3	IMMCalA T2-150	4	34	73	37	9
4	LAK	24	43	94	71	69
5	CaL-B	16	3	50	2	3
6	CrL	16	21	53	14	4

Tabelul 10. Reacția de acilare a monoacetaților primari *rac-***7g** racemici catalizată de lipaze

Acest comportament al CaL-A este în concordanță cu preferința *sn*-2 a acestei enzime în reacția cu triacilglicerolii. Cu toate acestea CaL-A a fost doar rar utilizată în reacții enantioselective, ea fiind considerată în general o enzimă foarte activă, dar neselectivă¹⁰¹, valori ridicate ale *E* obținându-se doar pentru substraturi cu grupări voluminoase vicinale centrului stereogenic^{90b,c,102,103}.

Mai surprinzător este comportamentul diferit al LAK comparativ cu observațiile raportate anterior, ea fiind considerată o lipază foarte selectivă pentru acilarea monoacetaților secundari, însă cu activitate și selectivitate scăzută la acilarea acetaților primari⁵¹.

În continuare a fost studiat efectul solventului utilizat la acilare, în prezența celei mai active lipaze (CaL-A, LAK). S-a evidențiat un efect puternic atât asupra vitezei de reacție, cât și a selectivității. Alături de diferiți solvenți organici au fost testate și lichidele ionice, prezentate deja anterior ca solvenți eficienți în reacțiile de acilare catalizate de LPS a unor fenil-1,2-etandioli substituiți,⁵⁴ (Tabelul 11, nr. 7, 14) dar rezultatele obținute au fost în cazul nostru nesatisfăcătoare (Tabelul 11, nr. 7, 14). În cazul reacțiilor mediate de LAK rezultate optime s-au obținut în DIPE (Tabelul 11, nr. 9).

Nr.	Enzima	Solvent	Timp (h)	c (%)	$ee_P(\%)$	$ee_{S}(\%)$	Ε
1	CaL-A	DIPE	6	50	89	91	54
2	CaL-A	tBME	6	41	81	56	16
3	CaL-A	CH_2Cl_2	4	6	85	5	13
4	CaL-A	Acetonitril	4	16	70	13	6
5	CaL-A	Toluen	4	34	88	45	24
6	CaL-A	Acetat de vinil	6	50	89	92	56
7	CaL-A	[bmim]PF ₆	6	30	88	37	22
8	LAK	DIPE	24	43	95	71	83
9	LAK	tBME	24	35	90	48	31
10	LAK	Toluen	24	34	93	47	44
11	LAK	Acetat de vinil	24	16	89	17	20
12	LAK	CH_2Cl_2	24	17	93	19	33
13	LAK	Acetonitril	24	12	91	13	24
14	LAK	[bmim]PF ₆	24	20	91	23	27

Tabelul 11. Influența naturii solventului asupra reacției de acilare a *rac*-7**g** mediată de CaL-A și lipaza AK

Au fost efectuate experimente similare și pentru celelalte substraturi, rezultatele optime fiind obținute în aceleași condiții ca in cazul *rac*-**7g** (Tabelul 12, nr. 2,4,6,8). Trebuie subliniat că transformarea catalizată de CaL-A a *rac*-**7e-h** a fost în general corespunzătoare și la utilizarea acetatului de vinil pur (Tabelul 12, nr. 1,3,5). Cu excepția *rac*-**7h** (E= 5, Tabelul 12, nr. 7), reacțiile de acilare catalizate de CaL-A au decurs cu enantioselectivități bune (E= 56-133).

 Tabelul 12. Reacțiile de acilare enzimatică a rac-7e-h mediate de CaL-A si LAK

Nr.	Substrat	Enzima	Solvent	Timp (h)	c (%)	$ee_{p}(\%)$	$ee_{s}(\%)$	E
1	rac- 7e	CaL-A	Acetat de vinil	6	48	95	83	133
2	rac- 7e	LAK	DIPE	13	50	97	97	>200
3	rac- 7f	CaL-A	Acetat de vinil	9	50	92	91	76
4	rac- 7f	LAK	DIPE	9	50	97	96	>200
5	rac- 7g	CaL-A	Acetat de vinil	6	50	89	92	56
6	rac- 7g	LAK	DIPE	30	50	93	95	102
7	rac- 7h	CaL-A	Acetat de vinil	12	55	46	56	5
8	rac- 7h	LAK	DIPE	22	50	92	93	81

A fost testată apoi reacția de hidroliză sau alcooliză a *rac*-**7e-h** (Schema 12d). Utilizând metodologia descrisă deja pentru *rac*-**8e-h**, s-a arătat că majoritatea lipazelor testate (CaL-A, LAK, LPS, PLE, CrL, lipaza din *Mucor javanicus*) sunt ineficiente. Numai LPS și CaL-B pot să transforme în amestec de eter-metanol-apă (1:1:2, v/v) toate substraturile în diolii racemici corespunzători *rac*-**3e-h**, într-un mod complet neselectiv.

4.3.4. Rezoluția cinetică a derivaților diacetilați racemici rac-9e-h

În final a fost studiată metanoliza derivaților diacetilați racemici *rac*-**9e-h** cu aceleași hidrolaze. Reacțiile au fost realizate în diferiți solvenți care conțin 8 eq. de nucleofil sau în metanol pur. În timp ce majoritatea lipazelor au fost catalitic inactive, așa cum ne așteptam⁵³, CaL-B a transformat *rac*-**9e-h** în (*R*)-diacetații și (*S*)-monoacetații alcoolilor secundari, dar surprinzător în manieră *anti*-Kazlauskas^{36a}. Totuși s-au obținut excese enantiomerice moderate ale produșilor (ex. ee 82% pentru (*R*)-**9h** și ee 51% pentru (*S*)-**8h**) la valori mari ale conversiilor și s-a evidențiat prezența diolilor în cantități reduse dar nu nesemnificative (5-10%).

Dacă reacțiile au fost realizate în amestec THF:H₂O (1:1, v/v), atât CaL-B cît și LPS au hidrolizat regioselectiv transformarea *rac*-**9e-h** în *rac*-**8e-h**. Într-un amestec de DIPE: MeOH: H₂O ca și amestec de solvenți, LPS a catalizat transformarea rapidă a *rac*-**9e-h** în *rac*-**8e-h**, urmată de liza stereoselectivă a racematului din urmă cu formarea (*R*)-**3e-h** și a (*S*)-**8e-h** cu enantioselectivități moderate (ee 65-71% pentru (*R*)-**3e-h** și 59-67 % pentru (*S*)-**8e-h**). Toate posibilitățiile de transformare sunt prezentate în Schema 13.

Schema 13. Reacțiile catalizate de lipaze a diolilor diacetilați racemici

4.3.5. Sinteza la scară preparativă a (R)- și (S)-3e-h optic puri

Sinteza la scară preparativă a ambilor enantiomeri ai fenilfuran-2-il-etan-1,2-diolilor a avut la bază reacțiile enzimatice la scară analitică prezentate în paragraful anterior (Schema 14).

Utilizând 1,2-diolii racemici *rac*-**3e-h** ca și substraturi, a fost efectuată în prima etapă acilarea regioselectivă mediată de LPS cu formarea cantitativă a *rac*-**7e-h**. În continuare s-a realizat acilarea enzimatică enantioselectivă mediată de LAK a *rac*-**7e-h**, obținându-se (*S*)-**7e-h** și (*R*)-**9e-h** cu excese enantiomerice ridicate prin oprirea reacției la o conversie de aproximativ 50% (monitorizare prin HPLC) prin îndepărtarea enzimei prin filtrare. Toate diluțiile, raportul substrat-biocatalizator și condițiile de reacție au fost aceleași ca și reacțiile la scară analitică. În Tabelul 13 sunt prezentate date excesele enantiomerice și rotațiile optice specifice ale enantiomerilor obținuți. Compușii (*S*)-**7e-h** și (*R*)-**9e-h** formați au fost apoi transformați cantitativ în diolii corespunzători (*S*)- și (*R*)-**3e-h**, fără afectarea purității optice a enantiomerilor, prin reacția de alcooliză-hidroliză catalizată de LPS. A fost încercată și hidroliza chimică¹⁰⁴ și alcooliza^{53,54} compușilor (*S*)-**7e-h** și (*R*)-**9e-h**, dar datorită instabilității structurale a diolilor în mediu acid sau bazic, s-a observat în majoritatea cazurilor formarea unor produși secundari și racemizarea parțială a diolilor.

Configurația absolută a 1,2-diolilor optic puri obținuți a fost determinată prin compararea timpilor de retenție cromatografică a enantiomerilor și a semnului rotației optice specifice cu a celor obținuți anterior sau descriși în literatură¹⁰⁵.

I. lipaza PS / acetat de vinil; II. lipaza AK, acetat de vinil / DIPE; III. lipaza PS / MeOH:DIPE:H₂O 1:1:2

- prin sinteza la seara preparativa								
Nr.	Produs	Rdt ^a	ee (%)	$\left[\alpha\right]_{D}^{25 b}$	Produs	Rdt ^a	ee (%)	$\left[\alpha\right]_{D}^{25 \text{ b}}$
		(%)				(%)		
1	(S)- 7e	49	97	-6.7	(<i>R</i>)-9e	49	97	+ 33.1
2	(S)- 7f	48	96	-10.4	(R)- 9f	49	97	+ 42.7
3	(S)-7g	49	95	-23.8	(R)- 9 g	47	93	+82.3
4	(S)- 7h	48	93	- 18.7	(R)- 9h	47	92	+65.5
5	(S)- 3e	47	97	- 24.5	(<i>R</i>)- 3e	47	97	+24.3
6	(S)- 3f	46^{b}	96	-21.2	(<i>R</i>)- 3f	48	96	+ 21.9
7	(S)- 3g	48	95	- 33.9	(<i>R</i>)- 3 g	46	93	+ 31.4
8	(S)- 3h	46	93	-25.8	(<i>R</i>)- 3h	46	92	+25.1

Tabelul 13. Randamentele, excesele enatiomerice si rotatia optică specifică a produșilor obtinuți prin sinteza la scara preparativă

^a calculat față de *rac*-**3e-h**

^b c 0.5

4.4. Sinteza chemoenzimatică "One-Pot" a ambilor enantiomeri (*R*)- și (*S*)- ai aril-1,2-etandiolilor 3b,c,e,j,k

Sinteza chemoenzimatică elaborată anterior a (*R*)- și (*S*)-1-aril-1,2-etandiolilor pornind de la arilcetone este un procedeu în mai multe etape.^{62,63} În scopul eliminării produselor secundare și a reactivilor care ar putea ridica probleme în etapele ulterioare se impune de obicei purificarea intermediarilor de reacție. Evitarea acestor probleme este posibilă prin realizarea unor transformări cantitative și utilizarea unor reactivi și solvenți care să nu deranjeze etapele ulterioare. În aceste condiții ar fi posibilă efectuarea tuturor etapelor într-un singur vas de reacție, fără purificarea intermediarilor, așa cum este prezentat în Schema 15. Astfel, utilizând tribromura de piridiniu legată de un suport polimeric în piridină este posibilă α -bromurarea cantitativă a arilcetonelor 4. Transformarea succesivă a α -bromo-arilcetonelor 10 în α -acetoximetil-arilcetonele 5 se poate realiza cu acetat de sodiu în prezenta eterului coroană 18C6 ca și catalizator intefazic. În continuare, adăugarea lipazei B din Candida antarctica imobilizată pe Celite (Novozyme 435) și a metanolului determină formarea cantitativă a α -hidroxi-arilcetonelor 6. Dacă în amestecul de reacție astfel format se adaugă o suspensie de celule de drojdie, este posibilă obtinerea ambilor enantiomeri ai (R)- sau (S)-1aril-1,2-etandiolilor 3, în stare de puritate optică avansată, în funcție de substratul prezent în amestec: α -hidroxi- sau α -acetoximetil-arilcetonă.

Pornind de la diferite arilcetone **4b,c,e,j,k** s-a demonstrat că acest procedeu este o metodă fiabilă de sinteză one-pot a ambilor enantiomeri ((R)- si (S)-) ai 1-aril-1,2-etandiolilor cu randamente și valori mari ale exceselor enantiomerice.

Secvența de reacții este prezentată în Schema 15. Determinarea condițiilor transformărilor cantitative este posibilă prin monitorizarea fiecărei etape prin HPLC și/sau

prin TLC. După terminarea fiecărei etape, condițiile de reacție (diluție, temperatură, pH, etc.) au fost reglate la valorile optime pentru următoarea etapă.

I. tribromura de piridiniu legata pe polimer / acetonitril, reflux; 4-(*N*-benzil-*N*-meiylamino)piridina legata de polimer, rt.
 II. CH₃COO⁻Na⁺, 18C6 / acetonitril, reflux. III. Novozyme 435, metanol / acetonitril, rt.
 IV. Oxidoreductaze din drojdie. V. Hidrolaze din drojdie in cazul b,c,e si PLE pentru j,k.

Schema 15. Sinteza one-pot a (R)-şi (S)-1-aril-1,2-etandiolilor

În Figura 3 sunt prezentate pentru exemplificare cromatogramele obținute pentru toate etapele la transformarea on pot a 1-(benzo[*b*]tiofen-2-il)etanonei **4b** în produșii doriți.

În condițiile utilizate au fost determinați următorii timpi de retenție pentru 1-(benzo-[*b*]tiofen-2-il)etanona **4b**, 1-(benzo[*b*]tiofen-2-il)-2-bromoetanona **10b**, 1-(benzo[*b*]-tiofen-2il)-2,2-dibromoetanona **13b**, acetat de 2-(benzo[*b*]tiofen-2-il)-2-oxoetil **5b**, acetat de 2-(benzo[*b*]tiofen-2-il)-2-hidroxietil **7b**, 1-(benzo[*b*]tiofen-2-il)-2-hidroxi-etanona **6b**, (*S*)- și (*R*)-1-(benzo[*b*]tiofen-2-il)etan-1,2-diolul **3b** autentici au fost aproximativ: 7.9, 11.5, 8.1, 17.0, 19.4, 22.6, 27.2 și respectiv 29.1 minute (Figura 3, linia g).

Cetona de pornire **4b** a fost transformată în prima etapă complet (Figura 3, linia a) în compușii bromurați (Figure 7, linia b). În continuare, HBr acumulat, care ar putea compromite reacțiile următoare, a fost eliminat din amestecul de reacție cu 4-(*N*-benzil- *N*-metilamino)piridină legată pe suport polimeric. Utilizarea acestui agent de neutralizare în prima etapă este crucială. Bromohidratul piridinei și al 4-(*N*,*N*-dimetilamino)piridinei ar scădea activitatea și selectivitatea reacțiilor enzimatce ulterioare și ar determina de asemenea apariția câtorva produși secundari nedoriți. Este important de subliniat formarea a 5-8% cetonă dibromurată **13b** (Figura 3, linia b, la 8.2 min.), acest compus însă este inert în etapele următoare și prezența sa a fost detectată în fiecare etapă a procedurii one-pot (Figura 3, liniile c-g). Catalizatorul de transfer interfazic 18C6 mediază acetoxilarea α -bromo-arilcetonei **10b** (Figura 3, linia c), iar transformarea catalizată de Novozyme 435 a α -acetoximetil-arilcetonei **5b** duce la formarea α -hidroximetil-arilcetonei **6b** (Figura 3, linia e) cu conversie maximă, fără formarea unor produse secundare. În final, prin biotransformare mediată de drojdie a α -acetoximetil- și a α -hidroximetil-arilcetonelor se obțin formele enantiomerice opuse (Figura 3, linia d respectiv f) a 1-aril-1,2-etandiolilor **3b** urmăriți, care pot fi ușor izolați prin extracție în acetat de etil. Subliniem aici faptul că la biotransformarea acetatului de 2-(benzo[*b*]tiofen-2-il)-2-oxoetil **5b** nu a fost detectată prezența acetatului de 2-(benzo[*b*]tiofen-2-il)-2-hidroxi-etil **7b** nici măcar în urme, ceea ce arată că prudusul de reducere este un substrat bun pentru hidrolazele prezente de asemenea în celulele de drojdie.

Figura 3. Diagramele de eluție pe o colană cromatografică chirală după fiecare etapă din procedura one-pot de obținere a (S)- și (R)-**3b**

Procesul a fot similar și pentru ceilalți 1-aril-1,2-etandioli 3c,e,j,k și a permis obținerea și izolarea produșilor corespunzători conform Tabelului 15. În cazul biotransformării 5j,k, în afară de (*S*)-3j,k doriți, au fost identificați și (*S*)-7j,k. În aceste cazuri, după terminarea procesului de bioreducere, prin adăugare de PLE s-a perfectat transformarea rapidă a (*S*)-7j,k în diolii (*S*)-3j,k.

Nr.	Produs	Rdt (%)	ee (%)	Condiții	Timp (h)
1	(S)- 3b ^{b)}	79	96	fermentative ^{c)}	110
2	(R)- 3b ^{a)}	82	95	fermentative	126
3	(S) - 3 $\mathbf{c}^{\mathrm{a})}$	80	95	fermentative	38
4	(R)-3c ^{b)}	82	98	fermentative	48
5	(S)- 3e ^{b)}	81	97	fermentative ^{d)}	48
6	(R)- 3e ^{a)}	79	94	nefermentative	72
7	(S) - 3 $\mathbf{j}^{\mathrm{a})}$	75	77	fermentative	36
8	(R) - 3 $\mathbf{j}^{\mathrm{b})}$	73	95	fermentative	48
9	(S)- 3k ^{a)}	68	82	fermentative	34
10	(R) -3 \mathbf{k}^{b}	75	95	fermentative	48

Tabelul 14. Randamentele, timpii și condițiile de reacție pentru sinteza one-pot a (R)- și (S)-1-aril-1,2etan-diolilor

^{a)} produșii de reacție obținuți prin transformarea celulară a **5b,c,e,j,k**. ^{b)} produșii de reacție obținuți prin transformarea celulară a **6b,c,e,j,k**. ^{c)} în prezența L-cisteinei ca aditiv. ^{d)} în prezența bromoacetatului de etil ca aditiv.

5. Concluzii

Sinteza anterior cunoscută a (*R*)- și (*S*)-benzofuranil- and benzo[*b*]tiofenil-1,2etandiolilor a decurs cu randamente uneori nesatisfăcătoare, cu obținerea unor produși cu enantiopurități nu întotdeauna mulțumitoare. De aceea a fost dezvoltată o metodologie chemoenzimatică nouă de sinteză a ambilor enantiomeri, (*R*)- și (*S*)- ai benzofuranil- și benzo[*b*]tiofenil-1,2-etandiolilor bazată pe sinteza catalizată de lipaze a cianohidrinelor optic active, deja cunoscută, urmată de hidroliza chimică a acestora în α -hidroxiacizi si reducerea acestora cu LiAlH₄ la compușii doriți.

Pentru sinteza ambilor enantiomeri ai unor 5-fenilfuran-2-il-etan-1,2-dioli noi, cu diverși substituenți a fost utilizată o metodă deja cunoscută, biotransformarea mediată de celule de drojdie a α -acetoxi și a α -hidroximetilcetonelor. Au fost preparți astfel cu excese enantiomerice și randamente mari câțiva 5-fenilfuran-2-il-etan-1,2-dioli. Deoarece s-a observat însă în câteva cazuri un efect puternic al substituenților, în anumite cazuri biotransformările fie nu au avut loc, fie excesele enantiomerice ale produșilor au fost scăzute.

Prin utilizarea rezoluței cinetice mediată de lipaze a 1,2-etandiolilor racemici a fost posibilă însă obținerea unor 5-fenilfuran-2-il-etan-1,2-dioli divers substituiți cu excese enantiomerice superioare comparativ cu cele obținute prin biotransformarea mediată de celule de drojdie a α -acetoximetil și α -hidroxicetonelor corespunzătoare. Astfel a fost elaborată o metodologie nouă de sinteză a ambilor enantiomeri ai 5-fenilfuran-2-il-etan-1,2-diolilor divers substituiți prin utilizarea regioselectivității lipazei LPS și a enantioselectivității lipazei AK.

Pe lângă metodele prezentate anterior, deja cunoscute, a fost elaborată o metodă nouă, simplă și eficientă, one-pot, pentru sinteza enantiomerilor (R)- și (S)- ai aril-1,2-etandiolilor. Au fost utilizați grupări aril cu diverse structuri: fenil, 4-clorofenil, benzo[b]tiofen-3-il, benzofuran-2-il, 2-clorofenilfuran-2-il și multe alte ariletanone pentru a demonstra specificitatea largă de substrat a drojdiei și faptul că metoda propusă este convenabilă pentru sinteza (R)- și (S)-1,2-etandiolilor.

Literatură:

1. Bommarius, S. A., Riebel, B. R. Biocatalysis, 2004, Wiley-VCH Verlag GmbH&Co., Weinheim

2. a)http://www.fda.gov/Drugs/GuidanceComplianceRegulatory/Information;b) http://www.emea.europa.eu/

3. a) Fleming, P. R., Sharpless, K. B. J. Org. Chem. 1991, 56, 2869; b) Nicolau, K. C., Papahatjis, D. P., Clameron, D. A., Magolda, R. L., Dolle, R. E. J. Org. Chem. 1985, 50, 1440; c) Konopelski, J. P., Boehler, M. A., Tarasow, T. M. J. Org. Chem. 1989, 54, 4966; d) Kolb, H. C., Sharpless, K. B. Tetrahedron 1992, 48, 10515; e) Newman, M. S., Chen, C. H. J. Am. Chem. Soc. 1973, 95, 278; e) Newman, M. S., Olson, D. R. J. Org. Chem. 1973, 38, 4203; f) Watson, K. G., Fung, Y. M., Gredley, M., Bird, G. J., Jackson, W. R., Gountzos, H., Matthews, B. R. J. Chem. Soc., Chem. Commun. 1990, 1018

4. Bandini, M., Cozzi, P. G., Gazzano, M., Umani-Ronchi, A. Eur. J. Org. Chem. 2001, 1937-1942

5. Ager, D. A., Prakash, I., Scaad, D. R. Aldrichimica Acta 1997, 90, 3212.

6. Pfaltz, A. Acc. Chem. Res. 1993, 26, 339-345.

7. a) Bellucci, C. M., Bergamini, A., Cozzi, P. G., Papa, A., Tagliavini, E., Umani-Ronchi, A. Tetrahedron: Asymmetry 1997, 8, 895-902. b) Ager, D. A., Prakash, I., Scaad, D. R. Chem. Rev. 1996, 96, 835-875.

8. Reddy, K. L., Sharpless, K. B. J. Am. Chem. Soc. 1998, 120, 1207-1217.

9. Liljeblad, A., Kanerva, L. T. Tetrahedron 2006, 62, 5831-5854

10. Cho, B. T., Kang, S. K., Shin, S. H. Bull. Korean Chem. Soc. 2002, 23,1693-1694

11. a) Crispino, G. A., Makita, A., Wang, Z.-M., Shapless, K. B. Tetrahedron Lett. 1994, 35, 543; b)

Okamoto, S., Tani, K., Sato, F., Sharpless, K. B., Zargarian, D. Tetrahedron Lett. 1993, 34, 2509; c)

Soderquist, J. A., Rane, A. M., Lopez, C. J. Tetrahedron Lett. 1993, 34,1893

12. a) Oi, R., Sharpless, K. B. Tetrahedron Lett. 1992, 33, 2095; b) Henderson, I., Sharpless, K. B., Wong, C.-H. J. Am. Chem. Soc. 1994, 116, 558

13. Byun, H.-S., Kumar, E. R., Bittman, R. J. Org. Chem. 1994, 59, 2630

14. Wang, Z.-M., Zhang, X.-L., Sharpless, K. B. Tetrahedron Lett. 1993, 34, 2267

15. Pye, P. J., Rossen, K., Weissman, S. A., Maliakal, A., Reamer, R. A., Ball., R., Tsou, N. N., Volante, R. P., Reider, P. J. Chem. Eur. J. 2002, 8, 1372-1376

- 16. Guillaume, M., Lang, Y., Tetrahedron Lett. 2010, 51, 579-582
- 17. Kallinen, A., Tois, J., Sjoholm, R., Franzen, R. Tetrahedron: Asymmetry 2010, 21, 2367-2371
- 18. Brown, J. M., Murrer, B.A. J. Chem. Soc. Perkin Trans. (2) 1983, 489-497.
- 19. Leborgne, A., Spassky, N., Sigwalt, P. Polym. Bull. 1979, 1, 825-832.
- 20. Olenik, B., Boese, R., Sustmann, R. Crystal Growth & Design, 2003, 3, 175-181

21. Vargas-Diaz, M. E., Velazquez, L. C., Tamariz, J., Zepeda, L.G., Tetrahedron: Asymmetry 2003, 14, 3225-3232

- 22. Satoshi, O., 2004, United States Patent Application, 20040014777
- 23. Bottari, F., Nannipieri, E., Saettone, M. F., Serafini, M. F. J. Med. Chem. 1972, 15, 39-42
- 24. Rohrle, A. N., Schmidhammer, H. Helv. Chim. Acta 2004, 81, 1070-1076
- 25. Agh-Atabay, N. M., Dulger, B., Gucin, F. Eur. J. Med. Chem. 2003, 38, 875-881

26. Liese, A, Karutz, M., Kamphuls, J., Wandrey, C., Kragl, U. Biotechnol. Bioeng. 1996, 51, 554-550

27. Degenring, D., Schroder, I., Wandrey, C., Liese, A., Greiner, L. Org. Proc. Res. Dev. 2004, 8, 213-218

28. a) Genzel, Y., Archelas, A., Spelberg, L. J. H., Janssen, D. B., Furstoss, R. Tetrahedron 2001, 57,

2775-2779; b) Genzel, Y., Archelas, A., Broxterman, Q. B., Schulze, B., Furstoss, R. J. Mol. Catal. B: Enzym. 2002, 16, 217-222; c) Genzel, Y., Archelas, A., Broxterman, Q. B., Schulze, B., Furstoss, R. J. Org. Chem. 2001, 66, 538-543

29. Manoj, K. M., Archelas, A., Baratti, J., Furstoss, R. Tetrahedron 2001, 57, 695-701

30. Mateo, C., Archelas, A., Furstoss, R. Anal. Biochem., 2003, 314, 135-141

- 31. Botes, A. L., Mitra, K. Innovations in Pharmaceutical Technology 2006, 21, 86-89
- 32. Pollard, D. J., Woodley, J. M. Trends Biotechnol. 2006, 25, 66-73

33. Borncheuer, U. T., Kazlauskas, R. J. Hydrolases in Organis Synthesis. Regio-and Stereoselective Biotransformations. 2nd edition, 2006, Wiley-VCH Verlag GmbH&Co., KGaA, Weinheim

34. Dodson, G., Wlodaver, A. Trends Biochem. Sci. 1998, 23, 347-352

35. Segel, I. H. Enzyme Kinetics, 1975, John-Wiley and Sons, NY, USA

36. a) Kazlauskas, R. J., Weissfloch, A. N. E., Rappaport, A. T., Cuccia, L. A. J. Org. Chem., **1991**, 56, 2656-2665; b) Ahmed, S. N., Kazlauskas, R. J., Morinvile, A. H., Grochulski, P., Schrag, J. D.,

Cygler, M. *Biocatalysis* **1994**, *9*, 209-225; c) Franssen, M. C. R., Jongejan, H., Kooijman, H., Spek, A.

L., Mondril, N. L. F. L. C., de Santos, P. M. A. C. B., de Groot, A. *Tetrahedron: Asymmetry* **1996**, *7*,

497-510; d) Guanti, G., Banfi, L., Narisano, E. J. Org. Chem. **1992**, *57*, 1540-1554

37. de Maria, P. D., Carboni-Oerlemans, C., Tuin, B., Bargeman, G., van der Meer, A., van Gemert, R. J. Mol. Catal. B: Enzym. 2005, 37, 36-46

38. a) Uppenberg, J., Hansen, M. T., Patkar, S., Jones, T. A. Structure 1994, 2, 293-308; b)

Uppenberg, J., Öhrner, N., Norin, M., Hult, K., Kleywegt, G. J., Patkar, S., Waagen, V., Anthonsen, T., Jones, T. A. *Biochemistry* **1995**, *34*, 16838-16851

39. Anderson, E. M., Larsson, K. M., Kirk, O. *Biocatal. Biotransform.* **1998**, *16*, 181-204

40. Ericsson, D. J., Kasrayan, A., Johansson, P., Bergfors, T., Sandström, A. G., Bakwall, J.-E., Mowbray, S. L. J. Mol. Biol. **2008**, 376, 109-119

41. Pfeffer, J., Richter, S., Nieveler, J., Hansen, C.-E., Bel Rhlid, R., Schmid, R. D., Rusnak, M. Appl. Microbiol. Biotechnol. 2006, 72, 931-938

42. a) Kim, K. K., Song, H. K., Shin, D. H., Hwang, K. Y., Suh, S. W. Structure 1997, 5, 173-185; b)

Schrag, J. D., Li. Y., Cygler, M. Lang, D., Burgdorf, T., Hecht, H.-J., Schmid, R., Schomburg, D.,

Rydel, T. J., Oliver, J. D., Strickland, I. C., Dunaway, C. M., Larson, S. B., Day, J., McPherson, A. *Structure* **1997**, *5*, 187-202

43. Xie, X. F. Tetrahedron: Asymmetry 1991, 2, 733-750

44. Toumi, W. V., Kazlauskas, R. J. J.Org. Chem., 1999, 64, 2638-2647

45. Ha, H.-J., Yoon, K.-N., Lee, S.-Y., Park, Y.-S., Lim, M.-S., Yim, Y.-G. J. Org. Chem. 1998, 63, 8062-8066

46. Kojima, Y., Yokoe, M., Mase, T. Biosci. Biotechnol. Biochem. 1994, 58, 1564

47. Bosetti, A., Bianchi, D., Cesti, P., Golini, P., Spezia, S. J. Chem. Soc. Perkin Trans. I 1992, 2395-2398

48. Theil, F.; Weidner, J.; Ballschuh, S.; Kunath, A.; Schick, H. Tetrahedron Lett. 1993, 34, 305-306

- 49. Theil, F., Weidner, J., Ballschuh, S., Kunath, A., Schick, H. J. Org. Chem. 1994, 59, 388-393
- 50. Lemke, K., Theil, F., Kunath, A., Schick, H. Tetrahedron: Asymmetry 1996, 7, 971–974
- 51. Egri, G., Baitz-Gacs, E., Poppe, L. Tetrahedron: Asymmetry 1996, 7, 1437-1448
- 52. Kaminska, J. E., Smigielski, K., Lobodzinska, D., Gora, J. Tetrahedron: Asymmetry 2000, 11, 1211-1215

53. Virsu, P., Liljebad, A., Kanerva, A., Kanerva, L. T. Tetrahedron: Asymmetry 2001, 12, 2447-2455

- 54. Kamal, A., Chouhan, G. Tetrahedron Lett. 2004, 45, 8801-8805
- 55. Cohen, T., Dughi, M., Notaro, V. A., Pinkus, G. J. J. Org. Chem. 1962, 27, 814
- 56. Santry, L. J., Azer, S., McClelland, R. A. J. Am. Chem. Soc. 1988, 110, 2909
- 57. McClelland, R. A., Seaman, N. E., Cramm, D. J. Am. Chem. Soc. 1984, 106, 4511
- 58. Matsuda, T., Yamanaka, R., Nakamura, K. Tetrahedron: Asymmetry 2009, 20, 513-557
- 59. V. Prelog Pure Appl. Chem. 1964, 9, 119-130

60. a) Ushio, K., Hada, J., Tanaka, Y., Ebara, K. *Enzyme Microb. Technol.* **1993**, *15*, 222-228; b) Cui, J. N., Ema, T., Sakai, T., Utaka, M. *Tetrahedron: Asymmetry* **1998**, *9*, 2681-2692

61. a) Levene, P. A., Walti, A. Org. Synth. Coll. Vol. II, 1943, 545; b) Guette, J. P., Spassky, N. Bull.

Soc. Chim. Fr. 1972, 4217; c) Ridley, D. D., Stralow, M. J. Chem. Soc., Chem. Commun. 1975, 400;

d) Barry, J., Kagan, H. B. *Synthesis* **1981**, 453; (e) Aragozzini, F., Maconi, E., Scolastico, C., Potenza, D. *Synthesis* **1989**, 225

62. a) Manzocchi, A., Fiecchi, A., Santaniello, E. J. Org. Chem. 1988, 53, 4405; b) Ferraboschi, P.,

Grisenti, P., Manzocchi, A., Santaniello, E. J. Chem. Soc. Perkin Trans. 1 1990, 2469-2474; c)

Ferraboschi, P., Grisenti, P., Manzocchi, A., Santaniello, E. Tetrahedron 1994, 50, 10539-10548

63. a) Toşa, M. I., Podea, P. V., Paizs, C., Irimie, F. D. Tetrahedron: Asymmetry 2008, 19, 2068-2071;

b) Paizs, C., Toşa, M. I., Majdik, C., Moldovan, P. V., Novák, L., Kolonits, P., Marcovici, A., Irimie,

F. D., Poppe, L. Tetrahedron: Asymmetry 2003, 14, 1491-1501

64. Sato, T., Fujisawa, T. Biocatalysis 1990, 3,1

65. Imuta, M., Kawai, K., Ziffer, H. J. Org. Chem. 1980, 45, 3352

66. Itoh, T., Yonekawa, Y., Sato, T., Fujisawa, T. Tetrahedron Lett. 1986, 27, 5405

67. Kaluzna, I., Andrew, A. A., Bonilla, M., Martzen, M. R., Stewart , J. D. J. Moc. Catal. B: Enzym. 2002, 17, 101

68. Kaluzna, I. A., Matsuda, T., Sewell, A. K., Stewart, J. D. J. Am. Chem. Soc. 2004, 126, 12827

69. Ema, T., Yagasaki, H., Okita, N, Takeda, M., Sakai, T. Tetrahedron 2006, 62, 6143-6149

70. Nakamura, K., Higaki, M., Ushio, K., Oka, S., Ohno, A. Tetrahedron Lett. 1995, 26, 4213-4216

71. a) Zhou, B.-N., Gopalan, A. S., VanMiddlesworth, F., Shieh, W.-R., Sih, C. J. J. Am. Chem. Soc.

1983, 105, 5925; b) Chen, C.-S., Zhou, B.-N., Girdaukas, G., Shieh, W.-R., VanMiddlesworth, F.,

Gopalan, A. S., Sih, C. J. *Bioorg. Chem.*, **1984**, *12*, 98; c) Shieh, W.-R., Gopalan, A.S.; Sih, C.J. J. Am. Chem. Soc. **1985**, *107*, 2993.

72. Fujisawa, T., Itoh, T., Sato, T. Tetrahedron Lett. 1984, 25, 5083.

73. Nakamura, K., Ushio, K., Oka, S., Ohno, A., Yasui, S. Tetrahedron Lett. 1984, 25, 3979

74. Nakamura, K. Tetrahedron: Asymmetry 2003, 14, 2659-2681

75. a) Nakamura, K., Kawai, Y., Ohno, A. Tetrahedron Lett. 1990, 31, 267; b) Nakamura, K., Inoue,

K., Ushio, K., Oka, S., Ohno, A. *Chem. Lett.* **1987**, *17*, 679; c) Nakamura, K., Kawai, Y., Oka, S., Ohno, A. *Tetrahedron Lett.* **1989**, *30*, 2245 .

76. Ushio, K., Hada, J., Tanaka, Y., Ebara, K. Enzyme Microb. Technol. 1993, 15, 222-228

77. Li, F., Cui, J., Qian, X., Ren, W., Wang, X. Chem. Commun. 2006, 865.

78. a) MacLeod, R., Prosser, H., Fikentscher, L., Lanyi, J., Mosher, H. S. Biochemistry 1964, 3, 838;

b) Deardorff, D. R., Myles, D. C., MacFerrin, K. D. *Tetrahedron Lett.* **1985**, *26*, 5615; c) Nakamura, K., Ushio, K., Oka, S., Ohno, A., Yasui, S. *Tetrahedron Lett.* **1984**, *25*, 3979.

79. Medson, C., Smallridge, A. J., Trewhella, M. A. Tetrahedron: Asymmetry 1997, 8, 1049

80. Shi, Y.-g., Fang, Y., Ren, Y.-p., Guan, H.-l., Zhang, J.-Y. J. Chem. Technol. Biotechnol 2009, 84, 681-689

81. Kometani, T., Toide, H., Daikaiji, Y., Goto, M. J. Biosci. Bioeng., 2001, 9, 525

82. Howarth , J. , James , P. and Dai , J. F. Tetrahedron Lett. 2001, 42, 7517

83. a) Knoll, J. CNS Drug Rev. 2001, 7, 317-345; b) Krajewski, K., Zhang, Y., Parrish, D.,

Deschamps, J., Roller, P. P., Pathak, V. K. Bioorg. Med. Chem. Lett. 2006, 16, 3034-3038

84. a) Slawinski, J., Brzozowski, Z. Eur. J. Med. Chem. 2006, 41(10), 1180-1189; b)Yoshida, M., Hayakawa, I., Hayashi, N., Agatsuma, T., Oda, Y., Tanzawa, F., Iwasaki, S., Koyama, K., Furukawa, H., Kurakata, S., Sugano, Y. Bioorg. Med. Chem. Lett. 2005, 15, 3328-3332

85. Nishio, K., Fukuhara, A., Omata, Y., Saito, Y., Yamaguchi, S., Kato, H., Yoshida, Y., Niki, E. *Bioorgan. Med. Chem.* 2008, *16*, 10332-10337

86. Huang, Q-Q., Huang, M., Nan, F-J., Ye, Q-Z. Bioorg. Med. Chem. Lett. 2005, 15, 5386-5391

87. North, M. Tetrahedron: Asymmetry 2003, 14, 147-176

88. a) Kanerva, L. T., Kiljunen, E., Huuhtanen, T. T. Tetrahedron: Asymmetry 1993, 4, 2355-2361; b)

Hanefeld, U., Li, Y., Sheldon, R. A., Maschmeyer, T. Synlett. 2000, 1775-1776; c) Effenberger, F.,

Gutterer, B., Ziegler, T., Eckhardt, E., Aichholz, R. *Liebigs Ann. Chem.* **1991**, 47-54; d) Xu, Q., Geng, X., Chen, P. *Tetrahedron Lett.* **2008**, *49*, 6440-6441

89. a) Veum, L., Kanerva; L. T., Halling, P. J., Maschmeyer, T., Hanefeld, U. *Adv. Synth. Catal.* **2005**, *347*, 1015-1021; b) Inagaki, M., Hiratake, J., Nishioka, T., Oda, J. *J. Org. Chem.* **1992**, *57*, 5643-

5649; c) Veum, L., Hanefeld, U. Tetrahedron: Asymmetry 2004, 15, 3707-3709

90. a) Paizs, C.; Tähtinen, P.; Lundell, K.; Poppe, L.; Irimie, F. D.; Kanerva, L. T. *Tetrahedron:* Asymmetry **2003**, *14*, 1895-1904; b) Paizs, C., Tosa, M. I., Majdik, C., Tähtinen, P., Irimie, F. D., Kanerva, L. T. *Tetrahedron: Asymmetry* **2003**, *14*, 619-627; c) Paizs, C., Tähtinen, P., Tosa, M. I., Majdik, C., Irimie, F. D., Kanerva, L. T. *Tetrahedron* **2004**, *60*, 10533-10540

91. Effenberger, F., Horsch, B., Forster, S., Ziegler, T. Tetrahedron Lett. 1990, 31, 1249-1252

92. Reisinger, C., Osprian, I., Glieder, A., Schoemaker, H. E., Griengl, H., Schwab, H. Biotechnol. Lett. 2004, 26, 1675-1680

93. Tosa, M. I., Pilbak, S., Moldovan, P., Paizs, C., Szatzker, G., Szakacs, Gy., Novak, L., Irimie, F.D., Poppe, L. *Tetrahedron: Asymmetry* **2008**, *19*, 1844-1852

94. Gaussian 03, Revision D.01, Frisch, M. J., Trucks, G. W., Schlegel, H. B., Scuseria, G. E., Robb, M. A., Cheeseman, J. R., Montgomery, Jr., J. A., Vreven, T., Kudin, K. N., Burant, J. C., Millam, J. M., Iyengar, S. S., Tomasi, J., Barone, V., Mennucci, B., Cossi, M., Scalmani, G., Rega, N., Petersson, G. A., Nakatsuji, H., Hada, M., Ehara, M., Toyota, K., Fukuda, R., Hasegawa, J., Ishida, M.,

Nakajima, T., Honda, Y., Kitao, O., Nakai, H., Klene, M., Li, X., Knox, J. E., Hratchian, H. P., Cross, J. B., Bakken, V., Adamo, C., Jaramillo, J., Gomperts, R., Stratmann, R. E., Yazyev, O., Austin, A. J., Cammi, R., Pomelli, C., Ochterski, J. W., Ayala, P. Y., Morokuma, K., Voth, G. A., Salvador, P., Dannenberg, J. J., Zakrzewski, V. G., Dapprich, S., Daniels, A. D., Strain, M. C., Farkas, O., Malick, D. K., Rabuck, A. D., Raghavachari, K., Foresman, J. B., Ortiz, J. V., Cui, Q., Baboul, A. G., Clifford, S., Cioslowski, J., Stefanov, B. B., Liu, G., Liashenko, A., Piskorz, P., Komaromi, I., Martin, R. L., Fox, D. J., Keith, T., Al Laham, M. A., Peng, C. Y., Nanayakkara, A., Challacombe, M.; Gill, P. M. W., Johnson, B., Chen, W. Wong, M. W., Gonzalez, C., and Pople, J. A., Gaussian, Inc., Wallingford CT, **2004**

95. Meerwein, H., Buchner, E., Emster, K. J. Prakt. Chem. 1939, 152, 237

96. Meth-Cohn, O., Horak, R. M., Fouche, G. J. Chem. Soc., Perkin Trans. I 1994, 1517-1527

97. Simon, H., Bader, J., Guenther, H., Neumann, S., Thanos, S. Angew. Chem., Int. Ed. Engl., 1985, 24, 539

98. a) Shi, Y., Fang, Y., Ren, Y., Guan, H., Zhang J-Y. J. Chem. Technol. Biotechnol., **2009**, 84, 681-688; b) Nakamura, K., Kawai, Y., Ohno, A. Tetrahedron Lett. **1990**, 31, 3631-3632; c) Bálint, J.; Egri, G., Kolbert, A., Dianóczky, Cs., Fogassy, E., Novák, L., Poppe, L. Tetrahedron: Asymmetry **1999**, 10, 4017-4028; d) Egri, G., Kolbert, A., Bálint, J., Fogassy, E., Novák, L., Poppe, L. Tetrahedron: Asymmetry **1998**, 9, 271-283

99. Boto, A., Hernandez, D., Hernandez, R. Org. Lett. 2007, 9, 1721-1724

100. Balachari, D., O'Doherty, G. A. Org. Lett. 2000, 2, 863-866

101. Kirk, O., Christensen, M. W. Org. Proc. Res. Dev. 2002, 6, 446-451

102. Bencze, L. C., Paizs, C., Toşa, M. I., Trif, M., Irimie, F. D. *Tetrahedron:Asymmetry* **2010**, *21*, 1999-2004

103. de Gonzalo, G., Lavandera, I., Brieva, R., Gotor, V. Tetrahedron 2004, 60, 10525-10532

104. a) Hirose, K., Aksharamandana, P, Suzuki, M, Wada, K., Nameura, K., Tobe, Y. *Heterocycles* **2005**, *66*, 405-431; b) Singh, S., Duffy, C. D., Shal, S. T. A., Guiry, P.J. J. Org. Chem. **2008**, *73* (16), 6429-6432

105. Bencze, L. C., Paizs, C., Tosa, M. I., Irimie, F. D. Tetrahedron: Asymmetry 2010, 21, 356-364

106. a) Zaidlewicz, M., Chechlowska, A., Prewysz-Kwinto, A., Wojtczak, A. *Heterocycles* **2001**, *55*, 569–577; b) King, W. J., Nord, F. F. *J. Org. Chem* **1948**, *13*, 635–637; c) Podea, P. V., Tosa, M. I., Paizs, C., Irimie, F. D. *Tetrahedron: Asymmetry* **2008**, *19*, 500-511

107. a) Gassman, P. G., Talley, J. J. *Tetrahedron Lett.* **1978**, 19, 3773-3779; b) Steinreiber, A., Faber, K. *Curr. Opin. Biotech.* **2001**, *12*, 552-558

108. Irimie, F. D., Paizs, Cs., Joó, Fr., Silaghi-Dumitrescu, R., Toşa, M. I., Majdik, C. Roumanian Biotechnol. Lett. 1999, 4, 71-74